

40 DANA ZA ŽIVOT

21. dan, 25. 3. 2025.

Nakana:

Molimo da Bog pomogne svima onima koji se bore sa sumnjama.

Sveto pismo:

Dječakov otac brže povika: »Vjerujem! Pomozi mojoj nevjeri!« (Mk 9, 24)

Razmatranje:

Svima onima koji me poznaju, koji su čuli za moju curicu Ritu Magdalenu i onima koji će sada prvi puta kroz ovo razmatranje čuti za nju, obraćam vam se kao majka, a majka bi učinila sve za svoje bolesno dijete, tako da ću učiniti i ovaj korak.

Rita je rođena u terminu hitnim carskim rezom zbog prijeteće asfiksije mozga. Kada se rodila, bila je sva "nedozrela" i trebalo joj je malo kisika. Premještena je peti dan njenog života u KBC Osijek. Tamo su otkrili srčanu manu koju su kroz dva mjeseca pokušavali zaliječiti, ali sva tri pokušaja bila su bezuspješna. Rita je završila na intenzivnoj na respiratoru i hitno je premještena u KBC Zagreb.

Uspješno je operirana i vraćena u Osijek. Oporavak i tijek liječenja se odužio i Ritu su opet operirali i stavili joj kanilu, cjevčicu u vrat da može disati jer boluje od kronične respiratorne insuficijencije. Pa su joj stavili cjevčicu na želudac da je mogu hraniti jer Rita ne jede na usta. Rita ne napreduje u težini i česte aspiracije hrane su je dovodile do ugroze samog života, upala pluća i sepse. To se nebrojeno puta dogodilo i nebrojeno je puta koliko se ona uspješno izborila da preživi. Riti sumnjaju na malformacijski sindrom, a još uvijek nismo uspjeli dokazati o kojoj bolesti je riječ.

S devet mjeseci je došla kući. Bilo je svega, a najviše suza i straha. Bog ju je darovao nama. Hvala Mu i krenuli smo dalje, u nove borbe, nove pobjede, a i nove poraze. U godini i pol dana konstantno smo se vraćali u bolnicu zbog respiratornih infekcija, povraćanja...

Dogodile su se i lijepe stvari i sad smo po prvi puta pet mjeseci u kontinuitetu kod kuće. Rita je još uvijek na kisiku, a polako je skidamo i s njega. Po

noći dok spava je na respiratoru. Svakodnevno vježbamo koliko možemo i kad možemo kako bi jednoga dana Rita uspjela prohodati. Sada ima 2 i pol godine i učimo je puzati, jesti, pričati.

Mi od nje učimo biti nasmijani i da se radujemo svakom danu života. Ona nam je primjer borbe i odricanja u ljubavi.

Kada nismo znali hoće li se naša djevojčica izvući ili ne, u njezinim sam očima vidjela Božji pogled. Bilo je to i prelijepo i prebolno iskustvo. Plakala sam od sreće i od boli, znajući da će biti dobro.

Biti roditelj je veliki izazov, no biti roditelj bolesnom djetetu je, rekla bih, čast, a doći do te spoznaje iziskuje puno žrtve i odricanja. Žrtva i odricanje je ono što nas vjera uči, jer zauzvrat dobivamo čistu ljubav. Ima tako teških dana i tako divnih dana, ali znam da nisam sama i da uz vjeru u dobro ne može biti drugačije, nego samo dobro. Svojim primjerom želim potaknuti sve roditelje da žive u nadi i da nikad ne odustanu od svog djeteta bez obzira na ishod. Bog pozove k sebi na kraju svakog čovjeka - mene, tebe, tvoje dijete...

Zato mu sada želim služiti kroz moj križ koji ne bih prepustila nikome. U to ime voljela bih da svaki čovjek osjeti ono što ja osjećam - Bog te ljubi!

Molitva:

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo. K tebi vapimo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačujući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, zagovornice naša one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!